

สมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2
Competency of Administrators affected on Effectiveness of Schools
under the Jurisdiction of Nakhon Pathom Primary Educational
Service Area Office 2

दनयพัชร บัญญาธิ

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

bdonya@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับสมรรถนะของผู้บริหารในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) ศึกษาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา 3) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา และ 4) ศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานตามสมรรถนะของผู้บริหารและประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 22 คน ครูผู้สอน จำนวน 295 คน รวมทั้งสิ้น 317 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหาร และประสิทธิผลของสถานศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนและการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะของผู้บริหารในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2) ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3) สมรรถนะของผู้บริหารด้านการวิเคราะห์สังเคราะห์ ด้านการสื่อสารและจูงใจ และด้านการบริการที่ดี ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 โดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานตามสมรรถนะของผู้บริหารสามอันดับแรก พบว่า ผู้ปกครองที่เข้ามาติดต่อราชการมีความต้องการแตกต่างกัน รองลงมาคือผู้บริหารบางส่วนวางตัวไม่เป็นกลางทำให้บุคลากรภายในสถานศึกษาขัดแย้งกันส่งผลให้ไม่ประสบผลสำเร็จตามที่คาดไว้ และบางครั้งไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคลากร สำหรับปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของประสิทธิผลของสถานศึกษา สามอันดับแรก พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละรายวิชาของนักเรียนยังไม่เป็นที่พอใจเนื่องจากเวลาในการจัดการเรียนการสอนของบุคลากรครูไม่สามารถสอนได้เต็มที่เพราะมีกิจกรรมและงานอื่นๆ นอกเหนือจากการสอนมาก รองลงมาคือ บุคลากรครูในสถานศึกษาได้รับความรับผิดชอบในวิชาที่สอนและงานพิเศษไม่ตรงกับความรู้ ความสามารถของตน รวมไปถึงชุมชนและผู้ปกครอง ยังให้ความร่วมมือในการทำงานกับสถานศึกษาน้อย

คำสำคัญ: สมรรถนะของผู้บริหาร ประสิทธิผลของสถานศึกษา

Abstract

The purposes of this research were to: 1) study the level of competency of administrators, 2) study the effectiveness level of schools, 3) study the competency of administrators which affected on effectiveness of schools, and 4) study the problems, obstacles and suggestions of the competency of administrators and effectiveness of schools. The sample groups being studied in this research were 22

administrators and 295 teachers with the total number of 317 people. The instruments for collecting data were a questionnaire regarding the competency of administrators and the effectiveness of schools. The collecting data was analyzed by the statistical frequency, percentage, mean, standard deviation, stepwise regression analysis and content analysis.

The results of the research were as follows:

1. The competency of administrators under the jurisdiction of Nakhon Pathom Primary Educational Service Area Office 2 overall was at a high level.
2. The effectiveness of schools under the jurisdiction of Nakhon Pathom Primary Educational Service Area Office 2 as a whole and each part was at a high level.
3. The competency of administrators in the parts of analysis and thinking, communication and influencing, and good service affected on the effectiveness of schools under the jurisdiction of Nakhon Pathom Primary Educational Service Area Office 2 in overall at the .05 level.
4. The problems, obstacles and suggestions of working performance of administrators were as follows; firstly parents who came to contract a person who worked in the school were different of needs. Most of contractions were urgent topics and wanted handouts in a day. Next, quarrel between people who worked in the school. The effect of quarrel was slow working and not successful in working performance. And some of administrators didn't listen to the opinions of the others person. The problems, obstacles and suggestions of effectiveness on schools were as follows; firstly learning achievement of students was still not satisfied because of hard-working, extra-activities of teachers. Next, teachers and people who worked in the schools, assigned the responsibility to teach and work with extraordinary abilities. Furthermore parents did not collaborate with the school.

Keywords: Competency of administrators, Effectiveness of schools

1. บทนำ

ในยุคของรูปแบบการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ท่ามกลางกระแสแห่งความเป็นโลกาภิวัตน์ (Globalization) เพื่อมุ่งเน้นให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีพอย่างมีคุณภาพ ตามการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) เป็นการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเรียนรู้ของคนไทย เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคมในการบริหารและจัดการศึกษา โดยมีกรอบแนวทางในการพัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ พัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ พัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ และพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ บุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ก็คือ ผู้บริหารสถานศึกษา (สุพล วังสินธ์, 2545: 29-30) [1]

การพัฒนาการปฏิบัติงานของผู้บริหาร สมรรถนะเป็นสิ่งที่สำคัญซึ่ง เดวิด แมคเคลลีแลนด์ (David McClelland 1993, อ้างถึงในสุภิญญา รัตติธรรมโชติ, 2547: 44-51) [2] กล่าวว่า บุคคลที่มีผลการปฏิบัติงานดีจะต้องมีสิ่งหนึ่งซึ่งเรียกว่า สมรรถนะ ขณะเดียวกันคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2552: 46-48) [3] ได้กำหนดสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับสายผู้บริหารโดยจำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ สมรรถนะหลัก (core competencies) ประกอบด้วย 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ (achievement motivation) 2) การบริการที่ดี (service mind) 3) การพัฒนาตนเอง (self development) 4) การทำงานเป็นทีม (teamwork) และสมรรถนะประจำสายงาน (functional competencies) ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์สังเคราะห์ (analytical and thinking) 2) การสื่อสารและจูงใจ (communication and influencing) 3) การพัฒนาศักยภาพบุคลากร (caring and developing others) และ 4) การมีวิสัยทัศน์ (visioning) ดังนั้น สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา จึงเป็นเครื่องชี้วัดสำคัญว่าสามารถดำเนินงานต่างๆ ของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ สมหวัง พิริยานุวัฒน์ และคณะ [4] ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ใบประกอบวิชาชีพผู้บริหาร พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาเป็นตัวชี้วัด

ที่สำคัญต่อทิศทางการดำเนินนโยบายทางการศึกษา หากผู้บริหารมีความสามารถหรือสมรรถนะสูง มีวิสัยทัศน์กว้างไกล การบริหารการศึกษาไปในทิศทางที่มุ่งหวังย่อมสำเร็จลงได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาต้องใช้ความสามารถหรือสมรรถนะของตนเองในการพัฒนาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ ตามมาตรฐานที่กำหนด รวมทั้งต้องคอยกระตุ้นและควบคุมการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรให้ร่วมแรงร่วมใจกันปฏิบัติงานให้ไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งฮอยและมิสเกล (Hoy and Miskel, 2008: 291-322) [5] กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินประสิทธิผลโดยใช้หลายเกณฑ์ (the multiple criteria of effectiveness) ประกอบด้วย 1) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (achievement) 2) ความพึงพอใจในการทำงาน (job satisfaction) 3) การขาดงาน (absenteeism) 4) การลาออกจากรอกลางคันของนักเรียน (dropout rate) 5) คุณภาพโดยทั่วไป (overall quality) ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษา จึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจ และได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้หน้าที่ขับเคลื่อนสถานศึกษาเพื่อรองรับการปฏิรูปการศึกษา สำหรับการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ที่ผ่านมามีได้ดำเนินการนำนโยบายการกระจายอำนาจไปสู่การปฏิบัติ โดยการพัฒนาครูและผู้บริหารสถานศึกษาโดยกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาตามโครงการยกระดับคุณภาพครูทั้งระบบเพื่อพัฒนาสมรรถนะและเสริมสร้างภาวะผู้นำทางวิชาการให้ผู้บริหารสถานศึกษา โดยเป็นการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานผู้บริหารสถานศึกษาและครู จากการประเมินพบว่า ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีผลต่อการพัฒนาองค์กรทำให้องค์กรพัฒนาไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ กล่าวคือผู้บริหารที่มีความสามารถหรือมีสมรรถนะจะสามารถบริหารจัดการหรือพัฒนาองค์กรของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และจากผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพทางการศึกษา (สมศ.) รอบสาม ของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้รับการประเมินจำนวน 7,985 โรงเรียน มีโรงเรียนที่ผ่านการรับรอง 5,357 โรงเรียน และไม่ผ่านการรับรอง 2,295 โรงเรียน ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากประสิทธิภาพของการบริหารสถานศึกษา และในส่วนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 พบว่ามีโรงเรียนไม่ผ่านการรับรองโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพทางการศึกษา (สมศ.) จำนวน 5 โรงเรียน จากโรงเรียนที่เข้ารับการประเมินจำนวน 36 โรงเรียน (รายงานแผนปฏิบัติการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2: 21) [6]

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าสมรรถนะของผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 หรือไม่ รวมทั้งเป็นแนวทางในการพัฒนาหรือเสริมสร้างผู้บริหารสถานศึกษาให้มีความสามารถหรือมีสมรรถนะในการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะของผู้บริหารในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2
3. เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2
4. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานตามสมรรถนะของผู้บริหารและประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2

3. วิธีการดำเนินการ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ในปีการศึกษา 2555 จำแนกตามอำเภอ ได้แก่ อำเภอ นครชัยศรี อำเภอบางเลน อำเภอสสามพราน และอำเภอฟุทธรณีสทล จำนวน 1,786 คน แบ่งเป็นผู้บริหารจำนวน 123 คน ครูจำนวน 1,663 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ในปีการศึกษา 2555 จำแนกตามอำเภอ ได้แก่ อำเภอ นครชัยศรี อำเภอบางเลน อำเภอสสามพรานและอำเภอฟุทธรณีสทล โดยสุ่มอย่างง่าย ด้วยตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 607-610 อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540: 303) [7] ได้จำนวน 317 คน นำมาเทียบบัญญัติไตรยางค์ของสัดส่วนของผู้บริหาร ได้จำนวนผู้บริหาร จำนวน 22 คน และครู จำนวน 295 คน รวมทั้งสิ้น 317 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มี 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารประกอบด้วย สมรรถนะหลักของผู้บริหาร 4 สมรรถนะ และสมรรถนะประจำสายงาน 4 สมรรถนะ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา ตามแนวความคิดของ ฮอยและมิสเกิล (Hoy and Miskel, 2008: 291-322)

แบบสอบถามตอนที่ 2 - 3 นี้ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 4 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติตามสมรรถนะของผู้บริหาร และประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2

3.3 วิธีการสร้างและตรวจสอบเครื่องมือ

การดำเนินการเกี่ยวกับแบบสอบถาม

1) ศึกษาตำรา บทความ เอกสารที่เกี่ยวข้อง หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของผู้บริหารและประสิทธิผลของสถานศึกษา กำหนดรูปแบบ และโครงสร้างของแบบสอบถามแล้วสร้างแบบสอบถามโดยกำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ให้ครอบคลุมนิยามตัวแปร แล้วนำมาจัดทำเป็นข้อกระทงคำถามสำหรับการวิจัย โดยผ่านการแนะนำและตรวจสอบจากอาจารย์ ที่ปรึกษา

2) นำข้อกระทงคำถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษาและความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของข้อกระทงคำถาม แล้วหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่าตั้งแต่ 0.64 ขึ้นไป

3) จัดทำแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับผู้บริหารและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 5 โรงเรียน จำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถาม ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยง (reliability) โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.98

4) ปรับปรุงข้อกระทงคำถามในด้านการใช้ภาษา ให้มีความเหมาะสมและถูกต้องโดยผ่านการแนะนำจากอาจารย์ ที่ปรึกษา และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1) ผู้วิจัยติดต่อสำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมเพื่อขอทำหนังสือถึงผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2) ผู้วิจัยดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามจำนวน 317 ฉบับ และติดตามรวบรวมแบบสอบถามด้วยตัวเองได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาร้อยละร้อย หลังจากนั้นผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การหาค่าความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย
- 2) วิเคราะห์ระดับสมรรถนะของผู้บริหารและประสิทธิผลของสถานศึกษา ใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ ตามแนวคิดของเบสท์ (Best)
- 3) วิเคราะห์สมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression analysis) โดยการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของซุสรี วงศ์รัตน์ (2544: 316) [8]
- 4) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานตามสมรรถนะของผู้บริหารและประสิทธิผลของสถานศึกษา ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

4. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 สรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ระดับสมรรถนะของผู้บริหารในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่าด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์มีระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการวิเคราะห์สังเคราะห์ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการบริการที่ดี และด้านการสื่อสารและจูงใจ ตามลำดับ
2. ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการลดอัตราการออกกลางคันของนักเรียน ด้านการขาดงาน ด้านคุณภาพโดยทั่วไป ด้านความพึงพอใจในงาน และด้านการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามลำดับ
3. สมรรถนะของผู้บริหาร ด้านการวิเคราะห์สังเคราะห์ ด้านการสื่อสารและจูงใจ และด้านการบริการที่ดี ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 โดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของการปฏิบัติงานตามสมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2

4.1 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในเรื่องสมรรถนะของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 ทั้ง 8 ด้านประกอบไปด้วย 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ พบว่าสถานศึกษาบางแห่งมีนักเรียนในแต่ละห้องจำนวนมาก และนักเรียนมีศักยภาพในการเรียนที่ต่างกันจึงทำให้ไม่สามารถพัฒนานักเรียนให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดได้ 2) การบริการที่ดี พบว่าผู้รับบริการที่เข้ามาติดต่อราชการมีความต้องการแตกต่างกันส่วนใหญ่มาติดต่อกับโรงเรียนเป็นเรื่องเร่งรีบ และขอรับเอกสารในวันเดียวกัน ซึ่งค่อนข้างเสียเวลาในเวลาค้นหาเอกสาร และในการจัดทำเพื่อให้เสร็จตามความต้องการ นอกจากนี้ผู้บริหารมักบริหารงานตามความคิดของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงความต้องการของผู้รับบริการ ดังนั้นผู้บริหารควรจะเข้าถึงชุมชนให้มาก เพื่อให้ได้ทราบถึงสภาพชุมชนและนำมาปรับเป็นแนวทางในการบริหารงานของสถานศึกษา จะได้จัดการบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) การพัฒนาตนเอง พบว่า ผู้บริหารบางส่วนยังขาดการค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อมาพัฒนางานในสถานศึกษา ควรจะมีการพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อนำความรู้ที่ได้นำมาปรับใช้ในการทำงานเพื่อให้งานบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด 4) การทำงานเป็นทีม พบว่า ผู้บริหารบางส่วนยังวางตัวไม่เป็นกลางทำให้บุคลากรภายในสถานศึกษาขัดแย้งกันส่งผลให้ไม่ประสบผลสำเร็จตามที่คาดไว้ ผู้บริหารควรเน้นการสร้างทีมงานในสถานศึกษาโดยดูจากความรู้ความสามารถของบุคลากรและมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถเพื่อให้ทำงานมีคุณภาพมากขึ้น 5) การวิเคราะห์สังเคราะห์ พบว่า ผู้บริหารบางส่วนขาดทักษะในเรื่องการวิเคราะห์สังเคราะห์ ทำให้เข้าใจระบบงานได้ไม่ถ่องแท้จนทำให้งานที่ทำออกมาไม่ประสิทธิภาพตามที่กำหนดไว้ ควรมีการอบรมในเรื่องการวิเคราะห์สังเคราะห์อย่างต่อเนื่อง 6) การสื่อสารและจูงใจ พบว่า ผู้บริหารบางส่วนขาดทักษะในการสื่อสารรวมทั้งไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคลากรทำให้เกิดปัญหาในการทำงาน ควรมีการสร้างขวัญกำลังใจกับผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อให้บุคลากรมีความสุขกับ

การทำงาน ทำให้งานที่ออกมามีคุณภาพ 7) การพัฒนาศักยภาพบุคลากร พบว่า ผู้บริหารมีการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ด้วยวิธีการต่างๆ ประสบปัญหาว่าบุคลากรครูยังไม่ใช้ศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ผู้บริหารบางส่วนปฏิบัติตนไม่เป็นแบบอย่างที่ดี 8) การมีวิสัยทัศน์ พบว่า บางครั้งผู้บริหารไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคลากร ผู้บริหารควรรับฟังความคิดเห็นของบุคลากรให้มากขึ้นและควรปรับการทำงานให้มีความรวดเร็วมากกว่าเดิม ในเรื่องวิสัยทัศน์ควรกว้างไกล ไม่แคบและมองเหตุการณ์ต่างๆ รอบด้านมากๆ เพื่อช่วยในการพัฒนาศึกษาให้มีคุณภาพมากขึ้น

4.2 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในเรื่องประสิทธิผลของสถานศึกษา ทั้ง 5 ด้านประกอบไปด้วย 1) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละรายวิชาของนักเรียน ยังไม่เป็นที่พอใจเนื่องจากเวลาในการจัดการเรียนการสอนพบว่าบุคลากรครูไม่สามารถสอนได้เต็มที่เพราะมีกิจกรรมและงานอื่นๆ นอกเหนือจากการสอนมีมาก นอกจากนี้สถานศึกษาบางแห่ง นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดเนื่องจากจำนวนบุคลากรครูไม่ครบชั้น ควรมีการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนหลังเลิกเรียนในบางกลุ่มสาระที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เช่น ภาษาอังกฤษ เนื่องจากยังไม่มีครูที่จบตรงตามสาระ 2) ความพึงพอใจในงาน พบว่า บุคลากรครูในสถานศึกษาได้รับมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในวิชาที่สอนและงานพิเศษไม่ตรงกับความรู้ ความสามารถของตน ควรมอบหมายงานต่างๆ ให้ตรงกับถนัดของแต่ละบุคคล 3) การขาดงาน พบว่า บุคลากรครูมีการอบรมบ่อยจนเกินไป จึงไม่มีเวลาสอนนักเรียนได้อย่างเต็มที่ ผู้บริหารควรส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมอย่างทั่วถึงและไม่ซ้ำซ้อน 4) การลดอัตราการออกกลางคันของนักเรียน พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนส่วนใหญ่มาจากนักเรียนเป็นเด็กต่างจังหวัด และเด็กต่างด้าวต้องมีการติดตามผู้ปกครองบ่อยๆ 5) คุณภาพโดยทั่วไป พบว่าสถานศึกษาบางแห่งมีสภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการทำงาน เช่น ประสบปัญหาหน้าท่วม นักเรียนยังมีคุณภาพการเรียนไม่ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด นอกจากนี้ ชุมชนหรือ ผู้ปกครอง ให้ความร่วมมือในการทำงานกับสถานศึกษาน้อย

5. อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยเรื่องสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 สามารถอภิปรายผลในประเด็นสำคัญดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารในยุคของการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาได้ตระหนักถึงบทบาทของผู้นำยุคใหม่ มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน รวมทั้งดำเนินงานของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งเป็นเพราะข้อบังคับของคุรุสภากำหนดไว้ว่าผู้ประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางการบริหารการศึกษาหรือเทียบเท่า ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาทุกคน ที่ผ่านการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาจากกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับการพัฒนาทางด้านสมรรถนะตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดมาแล้ว จึงเป็นผู้มีสมรรถนะหรือความสามารถในการทำงานควบคู่กับความรู้ในการบริหารงานของสถานศึกษาตามนโยบายและเป้าหมายการปฏิรูปการศึกษาที่ตั้งไว้ได้อย่างมีคุณภาพจึงทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 เป็นผู้ที่มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรศักดิ์ จะย่นรัมย์ (2550: 81) [9] ได้วิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้ว พบว่าสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้วทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของขุนวัง ณ วงศ์ศรี (2552: 110) [10] ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์ เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของชัยพงศ์ กองสมบัติ (2548: 48) [11] ได้ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดหนองคาย พบว่ามีสมรรถนะในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของยิ่งยศ พลเลิศ (2550: 60) [12] พบว่าสมรรถนะผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์ เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. จากผลการวิจัยพบว่าประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาได้มีการพัฒนางานทุกๆ ด้านอย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปสู่ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ให้แก่บุคลากร มีความสามารถใน

การบูรณาการทั้งด้านโครงสร้างงานบริหารงานและนโยบายในการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่มุ่งหวังให้บุคลากร ครู มีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชารัตน์ ธรรมะรัตน์จินดา (2552: 150) [13] ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุพรรณบุรี เขต 2 ในภาพรวมและรายด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิเชษฐ์ วายูวรรณนะ (2550: 97) [14] ทำวิจัยเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 พบว่าประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะดา วงษ์ปัญญา (2554: 117-124) [15] ที่ทำการวิจัยเรื่อง ความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรทางการศึกษาที่มีผลกระทบต่อประสิทธิผลทางการบริหารในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่าความผูกพันต่อองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารด้านการวิเคราะห์สังเคราะห์ ด้านการสื่อสารและจูงใจ และด้านการบริการ ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 โดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารมีความสามารถในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างบุคคล สามารถชักจูงโน้มน้าวให้ผู้อื่นยอมรับ นอกจากนี้มีการวิเคราะห์สังเคราะห์ สภาพปัญหาของสถานศึกษาของตน สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเป็นระบบและเหมาะสม ทำให้ทุกฝ่ายเกิดความพึงพอใจต่อคุณภาพการศึกษา เกิดความร่วมมือของบุคลากรภายในสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานต้นสังกัด ดังที่ ฮอยและมิสเกล (Hoy and Miskle, 2008: 291-322) ได้กล่าวว่าเมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลง สถานศึกษาจะต้องพัฒนาความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา (adaptation and development) และความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา (solving school's problem) โดยประสิทธิผลสถานศึกษาขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของการแก้ปัญหาที่สนองตอบทั้งทางด้านเจตคติและด้านพฤติกรรมที่มีต่อปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม สอดคล้องกับงานวิจัยของพิเชษฐ์ วายูวรรณนะ (2550: 97) ทำการวิจัยเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 พบว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ทั้งในภาพรวม และรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ ความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานศึกษา ความสามารถในการพัฒนานักเรียนที่มีทัศนคติทางบวก ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยยังพบว่าสมรรถนะของผู้บริหารด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ และการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารยังไม่สามารถบริหารจัดการทรัพยากร ในสถานศึกษาและยังไม่สามารถพัฒนาผลงานให้มีคุณภาพได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งยังขาดทักษะความรู้และเข้าใจการวางแผนการปฏิบัติงาน ควรมีการดำเนินการ ควบคุม ตรวจสอบ ติดตามและปรับปรุงการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ รวมทั้งผู้บริหารควรให้คำปรึกษา แนะนำแก่บุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้อง และควรปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคลากรสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรัส เบี้ยวน้อย (2541: บทคัดย่อ) [16] ได้ทำการวิจัยเรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา เขตการศึกษา 5 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณา พบว่า องค์ประกอบ ของโรงเรียนที่มีอิทธิพล คือ ด้านการบริหาร และด้านโรงเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาสินี ภูกิจตานนท์ (2551: บทคัดย่อ) [17] ได้ทำการวิจัยเรื่องประสิทธิผลของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปาง พบว่า ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญในการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเต็มที่ บุคลากรด้านการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขาดการพัฒนาด้านความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการทำงานด้านการจัดการขั้นพื้นฐาน ขาดบุคลากรผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ ด้านการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนสถานศึกษาในด้านบริหารวิชาการยังไม่เพียงพอ

6. ข้อเสนอแนะ

ผู้บริหารและบุคลากรครูควรมีการพัฒนาสมรรถนะของตนเองให้มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

6.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

6.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานของตนเองและสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและ

ประสิทธิผลมากขึ้น โดยเฉพาะในสมรรถนะด้านการวิเคราะห์สังเคราะห์ ด้านการสื่อสารและจิตใจ และด้านการบริการที่ดีที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา

6.1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการวางแผนพัฒนา กำหนดนโยบายต่างๆ รวมทั้งการอบรมหรือพัฒนาผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งสามารถพัฒนาความสามารถของตนเองในสมรรถนะด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมรรถนะด้านการวิเคราะห์สังเคราะห์ซึ่งถือว่าเป็นสมรรถนะที่สำคัญที่สุดเพราะส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในทุกด้าน

6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

6.2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

6.2.2 ควรมีการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

7. เอกสารอ้างอิง

- [1] สุกุล วัณสินธ์. (2545). “การบริหารโรงเรียนตามแนวทางปฏิรูปการศึกษา”, วารสารวิชาการ. (มิถุนายน 2545), 29-33.
- [2] David McClelland. (2547), อ้างถึงในสุกัญญา รัศมีธรรมโชติ, แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency. กรุงเทพฯ: ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์ .
- [3] สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2552). กฎหมายและหนังสือเวียน ก.ค.ศ. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- [4] สมหวัง พิริยานุวัฒน์ และคณะ. (2543). สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับใบประกอบวิชาชีพครู, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี้, กุมภาพันธุ์.
- [5] Hoy, Wayne K. and Cecil G. Miskel, (2008). Education Administrations: Theory Research and Practice. (8th ed.). Singapore: McGraw-Hill Inc.
- [6] สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. (2554). รายงานแผนปฏิบัติการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2: ม.ป.ป.
- [7] Krejcie and Morgan, (2540). อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, วิธีการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- [8] ชูศรี วงศ์รัตน์. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ เทคนิคมิตรการพิมพ์.
- [9] จิรศักดิ์ จะยังรัมย์. (2550). สมรรถนะของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- [10] ขุนวัง ณ วงศ์ศรี. (2552). การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- [11] ชัยพงษ์ กองสมบัติ. (2548). สมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดหนองคาย. รายงานการศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหนองคาย.
- [12] ยิ่งยศ พลเลิศ. (2550). สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรีเขต 3. การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- [13] วิษารัตน์ ธรรมะรัตน์จินดา. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2. ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- [14] พิเชษฐ์ วายูวรรณ. (2550). การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1. ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- [15] ปิยะดา วงษ์ปัญญา. (2554). ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรทางการศึกษาที่มีผลต่อประสิทธิผลทางการบริหาร ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี. ปรินญาศึกษามหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตรบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- [16] จรัส เปี้ยวน้อย. (2541). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อ ประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาเขตการศึกษา 5. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง.
- [17] สุธาสิณี กุลกิจตานนท์. (2551). ประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปาง. ปรินญาศึกษามหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตรบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.